

KISMOTOR

A VILLAMOS KISMOTORGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

II. évfolyam 6. szám

1958. június 15.

háború és BÉKE

KÉRDÉSEI NAPJAINKBAN

Milyen szép szavak: béke és barátság. Milyen szép gondolatok: békésen, rettegés nélkül nézni a holnap elé, amikor az ember félelem nélkül, az atomháborútól való rettegés nélkül építi boldogabb jövőjét.

Földünkön az emberek százmilliói békére vágynak, hogy félelem nélkül, az emberiség jövőjét szemelőtt tartva érvényre juttassák tudásukat, minden erőforrást felhasználva alkossanak az emberiség örömeire, boldogságára.

Az emberiség fenti reményét és bizakodását árnyékba borítják azok a tények és hírek, melyeket a rádió és az újságok nap mint nap tudtára adnak a világnak: ".... a nyugati megfigyelők jelentették, hogy akadnak olyan atomrobbantási termékektől fertőzött területek a világban, ahol a méhek nem jönnek ki a kasból mézet gyűjteni".

Egy másik hír azt jelenti, hogy az amerikai atomőrület repülő rajai nap mint nap, mint veszedelmes darazsak rajzanak az északi sark és egyes nyugati városok felett.

Hogy a világon ma mintegy 120 milliárd dollárt fordítanak évente fegyverkezésre, hogy a NATO-hoz tartozó országok katonai kiadásai 1950-hez viszonyítva több mint a háromszorosát teszik ki 1957-ben.

Igen intősen érintenek bennünket a Franciaországi és az Algériai események, ahol a francia reakció Mosu tábornok algériai katonai puccsa hatalomra segítette De-Gaulle tábornokot a fasiszta diktátort, aki a különböző fasiszta csoportokra támaszkodva, a Francia Köztársaság megbuktatására törekszik és ezen keresztül az összes demokratikus szabadságjogok felszámolására.

E kérdésnél meg kell állapítanunk azt is, hogy a jelenlegi Franciaországi események igen sokban hasonlítanak a második világháborút megelőző, az 1930-as években lezajlott Németországi eseményekre, melyek fasiszta célkitűzéseik alapján lángrobbantották a világot.

Az eddig elmondottak szürke tények, amelyek nem kis mértékben megdöbbennek az egész emberiséget. Mindezekkel szemben áll azonban egy másik tényező csoport, amely bizakodással és reménységgel tölti el a világ népeit.

Mindenek előtt az a tényező, hogy van egy szocialista világtábor, melynek létérdeke a béke, s hogy ez a szocialista tábor majdnem 1 milliárd főt kitevő lakossága a béke megőrzésére, a népek közötti barátság kiterjesztésére, a békés együttműködésre törekszik. Ehhez hozzá kell fűzni még azt, hogy világviszonylatban az emberiség történelme folyamán még nem jött létre ilyen hozzá hasonló tényező, amelyről elmondhatták volna azt, hogy gazdaságilag, politikailag, sőt földrajzilag is egységes.

Mindemellett nem szabad megfeledkezni a háborúra törekvő nyugati köröknek arról sem, hogy e tábor katonailag is egységes erőt képez, hogy a varsói szerződésben résztvevő országoknak a békére való törekvésük mellett meg van az erejük és eszközük is ahhoz, hogy a szocialista államokat támadó agresszorokat szétzúzzák és megsemmisítő csapást mérjenek a világ bármely részére, ahonnét a támadás kiindult.

Az előbbiekhöz tartozik még az, hogy napjainkban hatalmas békemozgalom létezik, amely tömböriti a népek millióit a béke megvédésére azzal a jelszóval, hogy "A háborút meg lehet és meg is kell akadályozni".

E tényezőkhöz hozzátartozik az is, hogy a gyarmati felszabadító harcok következtében függetlenségüket kivívott országok tucatjai sem akarnak háborút, egyre inkább a szocialista táborhoz orientálódva, ahonnét erkölcsi, politikai, sőt gazdasági segítséget is kapva harcolnak a békés egymásmellett élésért, joggal tartva attól, hogy egy esetleges újabb háború a volt gyarmati sorba taszítja őket.

S végül meg kell említeni a világviszonylatban egyre erősödő munkásmozgalmat, amely a kommunista pártok vezetésével a munkáosztály egységeinek szilárdításával egyre nagyobb tömegeket ismertetve meg a tényekkel, harcra mozgósít a béke védelmére, a haladás, az egész emberiség jövőjének megvédésére.

Elvtársak!

Ismerve ezeket a tényezőket, ismerve azt aényt, hogy a háborút emberek csinálják, hogy az emberiségnek csak elenyésző kisebbsége akarja a háborút, azok akik az embermilliók véréből akarnak maguknak gazdagságot összeharácsolni, minden erőnkkel törekedjünk a különböző népek baráti összefogására, arra, hogy a fegyverkezésre fordított milliárdokat az analfabétizmus, az inség felszámolására fordítsák, hogy szüntessék meg az atom- és hidrogénfegyver kísérleteket és ezen keresztül a háborúk veszélyét.

Ne feledjük el, hogy a népek ha összefognak, a háborút meg lehet és meg is tudjuk akadályozni !

Pálinkás Bertalan

Műhelyproblémák

Rövid idővel ezelőtt az impregnálóműhely gyárunk legsötétebb pontja volt és - pedig a szó legszorosabb értelmében, mert a műhely helyiségei az udvarra néző folyosóról nyilottak és sem közvetlen megvilágításuk, sem közvetlen szellőzésük nem volt, annak ellenére, hogy gyulékony, robbanékony, gázokat fejlesztő anyaggal dolgoztak.

És mi a helyzet most?

Az átépített impregnálóműhely tágas ablakai részben az udvarra, részben a raktár feletti légtérre nyílnak - a műhely világos, szellős és közvetlenül világított. A raktár melletti tűzfalon ezenkívül öt, nagykapacitású elszívóberendezés is van.

A műhely tágas, az anyagmozgatási lehetőség is jó. A munkakörülmények is megjavultak. A régi impregnálóban egyenként kézzel mártogatták a motortesteket a meritőkád fölé görnyedve, ma a kellő magasságu kád rácsaira egyszerre 30 drb. motortestet helyeznek el és egy csap elfordításával ráeresztik az impregnáló lakkot. Megszűnt az egyenkénti mártogatás. A szükséges idő után egy gomb megnyomásával vákummal visszaszívják a lakkot és 30 drb. motortest a rácsokon marad és ott csöpög le. Egyszerre tudják a 30 darabot a rácsokon kitörölni a mellette levő hálós állványon benzinnel lemosni és a szárító kályhákhoz való átszállítás is könnyen történik a tágas műhelyben. Nincs is panaszuk az impregnáló műhely dolgozóinak, meg vannak elégedve az új munkahellyel.

Csak egy kérdést vetettek fel. Tekintettel a tűz- és robbanásveszélyre, valamint az egészségre való ártalmasságra: nem illeti-e meg őket is a veszélyességi pótlék?

A balanszszorozó műhely dolgozói új helyiségükkel szintén meg vannak elégedve, mert az levegősebb és tágasabb a réginél. A munkával való ellátásuk is az utóbbi időben javult és így folyamatosan tudnak dolgozni.

A munkaellátottság azonban egyre nő, mely egyre nagyobb feladatok elé állítja a műhely dolgozóit.

Ezzel szemben azonban műszereik nem szaporodnak és létszámukat is csak egy fővel emelték a legutóbbi időben.

Ez azt eredményezte, hogy műszerhiány miatt az utóbbi hónapokban éjszakai műszakokat kellett beállítani.

Egy éve készül már az új egyensúlyozógép. Egyes részei készek, egyes részeit azonban még csak most tervezik.

Öt hónapja húzódik egy lemezdaraboló szerszám elkészítése, melyre a tekercselt forgórészek egyensúlyozásához szükséges lemezdarabok levágásához volna szükségük. Ha ezeket megkapják, munkájuk lényegesen könnyebb és gyorsabb lesz!

De nem csak ez hátráltatja munkájukat. A fogyó alkatrészeket - fotocellákat, megvilágító izzókat, katódsugár csöveket, balanszszorozáshoz szükséges sárgarézlemezeket - nem tartják állandóan raktáron, hanem esetenként szerzik be azokat. Miután az esetenkénti beszerzés nem történhetik meg minden esetben azonnal: ez a késedelem is nehezíti munkájukat.

Ezen kérdések megoldását állandóan sürgetik, eddig azonban eredménytelenül. Reméljük, hogy a Vállalatvezetőség és az illetékes szervek megértve a balanszszorozóműhely problémáit, rövidesen segíteni fognak azokon.

II. RÉSZ.
AZ ÁLLAMOSÍTOTT
"TONALIT"

QUARUNKA TÖRTÉNETE

Az 1950. évi január hó 5-én kelt alapító-levél szerint a "Tonalit Rádiótechnikai és Hanglemezgyártó Nemzeti Vállalat" a Tömegcikkipari Központhoz tartozott. Innen került át később a Híradástechnikai iparágba, majd 1952. január 1-étől az Erősáramu Iparágba, ahová jelenleg is tartozunk.

Az államosított Tonalit első igazgatója Péri Jenő, műszaki vezetője az egyik volt tulajdonos Weisz József, főkönyvelője pedig a műszaki vezető testvére Várkonyi György volt. Ezen vezetőség két évig tartó működése /1948. tavaszától - 1950. nyaráig/ súlyos károkat okozott népgazdaságunknak.

Az Állami Ellenőrzési Központ vizsgálata szerint a belső ellenőrzés teljesen hiányos volt, a termelési adatok és a könyvszerinti adatok között milliós eltérések mutatkoztak, a dokumentáció teljesen hiányzott. Az 1949. évi zárszámadás és az 1950. évi alapmérleg hamis adatokat tartalmazott és az első husz hónap alatt kimutatott 1,7 millió forint nyereség helyett a veszteség 2,2 millió forint volt. Az ezen idő alatti 6,8 millió hiteligenybevételből 4,7 millió indokolatlan volt. A felelőtlen határidő vállalások következtében 1950.-ben mintegy 100.000.- forint kötbért fizettek ki. A munka- és tervfegyelem teljesen hiányos volt, melynek következtében az 1949. évi tervet csak 71 %-ra, az 1950. évi tervet pedig csak 81 %-ra teljesítették. Kihasztnátlan volt a munkaerő kapacitás és a bércsalások is napirenden voltak. A felelőtlen gazdálkodás a lopások sorozatát eredményezte, stb. stb.

A vizsgálat után Périt, Weiszet és Várkonyit leváltották, ellenük bünygyi eljárás indult, mely marasztaló ítéletekkel végződött.

Ilyen súlyos tehertétellel vette át tehát a vállalatot 1950. augusztusában Szenté Pál igazgató, akit 1951. márciusában Haimann János váltott fel. Őt 1953. áprilisában Mészáros Béla követte, ki 1955. novemberéig töltötte be ezt a tisztséget. Utóda Salamon László pedig május /1957/ 16-áig vezette vállalatunkat.

A főmérnöki állást 1950. őszétől 1952. december 6-áig Nagy Ernő, majd Bohn Hugó, illetve Petrás Ernő töltötték be. 1952. decemberétől 1957. január 15.-éig pedig Martos István volt a főmérnök.

Várkonyi György után 1951. július 2-áig Bergmann Ernőné volt a főkönyvelő, azóta pedig jelenlegi főkönyvelőnk Biró László tölti be ezt a felelősségteljes pozíciót.

Lássuk most a számok tükrében, hogy az 1950. év tavaszán a Dohány utcai telephelyre költözött Tonalit hogyan működött az ott eltöltött három év alatt.

A mérlegbeszámoló adatai szerint a vállalat 1950-ben 1,5 millió forint veszteséggel zárt, mely 1951-ben 658. ezer forintra, 1952. év végére pedig 213 ezer forintra csökkent. A veszteség tehát csökkenő tendenciát mutatott.

A termelési értékek pedig ezen években az alábbiak szerint alakultak:

1950-ben	11,1	millió forint
1951-ben	17,7	" "
1952-ben	11,9	" "

Az állóeszközök értéke ugyanezen években 2,5 - 5,9 - 4,2 millió volt.

Végül a létszám ezen években a következőképpen alakult:

1950-ben	452 fő.	Ebből	265 fő	fizikai,	187 fő	műszaki,	adm. és egyéb	dolgozó
1951-ben	581 "	"	373 "	"	208 "	"	"	"
1952-ben	355 "	"	219 "	"	136 "	"	"	"

Mint látjuk, az 1950. évvel szemben az 1951. év fejlődést mutat. Az 1952. év viszont az 1951. évvel szemben visszaesést jelent.

Mi volt ennek az oka ?

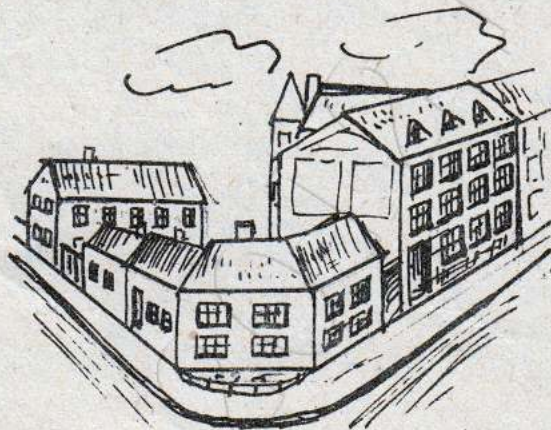
1952-ben az első negyedév végével, de január 1. hatállyal a gyár Híradástechnikai iparágból átkerült az Erőssáramu iparágba és leadta a Dohány-utcai telephelyén kívül működő részlegeit. Éspedig a Rottenbiller utcában több mint 100 fővel dolgozó bakelit részlegét, mely az Orionhoz került; az államosított "Duri-um" önálló részlegként dolgozó hanglemezfelvevő és gyártó részlegét, mely a Magyar Hanglemezgyártó Vállalathoz került; végül a volt "Rábca" Autóvillamos-sági Felszereléseket gyártó üzemet, mely a Bosch Vállalathoz került. /Ez utóbbi vállalat, mely szintén az államosítások folytán került a Tonalithoz, az előző ismertetésünkéből tévedésből kimaradt./

Ezen átprofilizálások okozták az 1952. évi eredmények látszólagos csökkenését.

1952-ben a Dohány utcai telepen nagyobb arányú átalakítások és építkezések folytak és ekkor létesült a gyárépülettel szemben levő sarkon a kulturterem is, melyet azonban a vállalat már nem sokáig használt, mert a Tonalit Rádiótechnikai és Hanglemezgyártó Nemzeti Vállalat 1953. év februárjában felvette a Villamos Kismotorgyár nevet és ugyanezen év tavaszán átköltözött a Váci-uti gyártelepre, régi helyét átadva a Furógépgyárnak.

A Villamos Kismotorgyár Váci-uti időszakának történetével azonban már a következő cikkünkben fogunk foglalkozni.

Miután gyárunk jelenlegi dolgozóinak nagyobb része nem ismerhette a Dohány-utcai gyártelepet; röviden ismertetjük azt, éspedig az 1952. évvégi - a Váci utra való átköltözés előtti állapotában.

A Dohány-utca és Alsóerdősor utca sarkát tompaszögben levő épületrész egy emeletes, a Dohány utcai épületszárny pedig három emeletes volt. Ezzel szemben az Alsóerdősor-utcai szárny csak földszintes volt, illetve annak végén volt egy emelet és itt nyert elhelyezést az ebédlő. A Dohány utcai szárny földszintjét a sarokrészig a forgácsolóműhely foglalta el. A Porta mellett a sarokrészben volt a pártiroda, az üzemi bizottság és a Munkaügyi osztály. Az Alsóerdősor-utcai szárnyban a raktárak, a bejövő MEO, kazánház és az edzőműhely, a kapun túl pedig a sajtoló, szerszám és asztalosműhelyek, valamint a TMK voltak elhelyezve. Az első emeleten a sarokrészben a vállalatvezetőség, a Dohány-utcai részben a tekercselőműhely, a kísérleti műhely,

a próbaterem és irodák voltak. A második emeleten a szerelőműhely volt elhelyezve, a harmadik emeleten pedig irodák voltak.

Ragyogó napsütés köszöntötte május 31-én a Szerszámműhely dolgozóit. Törökbálinton a HÉV-megállótól vidám csoportok, asszonyok, lányok, gyermekek, férfiak vonultak a falun keresztül a futball-pálya, illetve a mögötte fekvő festőien szép völgytorok, a majális színhelye felé.

Már messziről feltűnt a fák között felállított sátor, asztalok és padok, no meg a füstölő bogrács, melyben műhelyünk két érdemes tagja Szabó István és Pánke István főzték a jóízű pörköltet. A bokrok aljám jéggel telt gödrökben sörshordók és ágakkal gondosan letakart jeges déz-ákban szódásüvegek, harmatvizes üvegek és málnaszörp ígértek enyhülést a majális résztvevőinek.

A faluvégi házak egyikében pedig, - a Lendvai portán - egy másik társaság a krumplit pucolta. Lendvai Karcsi vigyázott arra, hogy "minőségi munkát" végezzenek és árgus szemmel ellenőrizte, nehogy egy rosszul pucolt krump-li darab kerüljön a kondérba.

Tizenegy óra után megkezdődött a Kövérek és Soványak futbalmérkőzése, melyet a múlt évben a Kövérek nyertek meg 6:4 arányban. A Soványak egy éven keresztül várták az alkalmat, hogy a tavalyi csorbát kiköszörüljék. Ez sikerült is nekik 4:3-ra verték meg a Kövéreket.

Közben a sátor mellett csapraverték az első hordó sört, kitettek egy nagy kosár ropogásra sült sóskiflit és a közelben rotyogó pörkölt inycsiklandozó illata mellett megindult a sörözés, mely egészen az ebédig tartott.

Szorgos férfikezek terítették meg a hosszú asztalt, amely mellett először az asszonyok, lányok és gyerekek foglaltak helyet. A felszolgálat is műhelyünk fiatalisága végezte. A remek pörkölt mellé burgonyát és savanyúságot adtak. A jóízű ételből mindenki annyit evett, amennyit akart és az csuszott is nemcsak jó íze miatt, hanem az ebédhez felszolgált kitűnő törökbálinti bor is hozzájárult a jó étvágyhoz, no meg a jó levegő.

Műhelyünk dolgozói ismét bemutatták főzési- és felszolgálási tudományukat. Utána a férfiak ebédeltek és az asszonyok szolgálták ki őket. Az ebéd és az utána folytatódó kedélyes poharazgatás a délutánba is behuzódott.

Itt kártyáztak, ott sakkoztak, egyes helyeken kézilabdáztak, másutt a hűsön pihentek és egyes csoportok nekiindultak a közeli szép erdős hegyeknek.

várral.

Lassan alkonyodni kezdett, a vidám zaj mindinkább csendesült és megkezdődött a hazafelé való szállingózás a jól sikerült nap után.

A derék rendezőgárda azonban még ekkor is szorgalmaskodott, rendes asszonyok módjára az összes edényt elmosogatta, mindent összerakott és felpakkolt a gyár teherautójára, mely az utolsó vendégekkel közel 8 óra tájt indult el a majális színhelyéről.

A majálison délután az igazgató és a főmérnök, valamint a gyár egyéb osztályainak és műhelyeinek több tagja is megjelent és ők is láthatóan jól érezték magukat.

A majális minden vonatkozásban jól sikerült, melyért elsősorban az agilis rendezőket illeti a köszönet. A műhely kollektívája még jobban összekovácsolódott és asszonyaink és gyermekeink is közelebb kerültek egymáshoz.

És már mindenki várja a jövőévi majálist, különösen a Kövérek, akik vissza akarnak vágni a Soványaknak.....

És fényképészeink buzgón működtek, megörökítve a kinálkozó érdekesebbnél érdekesebb jeleneteket.

De külön fénypontja is volt a délutánnak, mely különösen a gyerekeknek okozott nagy örömet: a lepényevés. Ennél azonban nem csak a gyerekek remekeltek, hanem műhelyünk két "oszlopos" tagja is - Nemesfalvi és Lendvai - akik a lepényevést pankrációval kötötték össze, egymás fejéhez és hátához vágván a kisebb malomkerék nagyságu lekvároslepényt. A gyerekhad ujjongó lelkesedése mellett masszírozták is egymást a lek-

Sz.I.
Rajzok: Gáldi

TALÁZ

JÓ MIKES KELEMENNEK

Légiposta. Airmail /kék-piros csikozással/

Apafej !

Ilyen dinnye palit még életemben nem ettem. Nem skribolok sokat az érthetetlen dumádról, ugyanis egy fél napig tartott, amíg megértettem.

A válaszom csak az, hogy rebach nélkül nista biznisz, ha pedig ezt szektának tartod, akkor ásd el magad. Ilyen állati hülyeségekkel pedig ne traktálj, hanem küldj inkább egy pár tucat nájlont, meg valami kassa szövetet, mert itt arra most nagyon harapnak.

Nem irok többet, nincs időm és idegem hozzá, különben is marhára pipa vagyok, mert a hapsim lebukott az egyik presszóban és öt kilóval sáros nekem.

Várom a csomagot, szevasz

Stanci nénéd.

..... Eppen a tengerparton ült jó Mikes Kelemen egyedül hallgatván a tenger mormolását, amikor a rodostói postajarat kürtje megszólalt. Nosza kapta magát és igyekezett a városba, hogy átvegye "Édes Nénje" levelét. Amikor felbontotta, bizony hosszúra nyult az ábrázatja, mert attól biz' nem lett okosabb. Ha valaki ott lett volna közelében, hallhatta volna csendes meditálását, mely ekképen hangzott:

- Hm, hm, szép levél, ám jó volna megérteni. Még hogy ő nem értette meg az én irásom? Hisz olyan ékes magyarsággal irtam, ami csak kitellett szerény tudásomból. De ugylátszik én felejtettem el magyarul, mert ez a mai magyar nyelvi stílus érthetetlen számomra, mint az új szekta pircs kocsikenőcse. Vagy tán nem haladok eléggé az idővel? ... ami bizony csendes magányomban megeshetik. -

Mit tehetett Mikes Kelemen ?

Visszament a tengerhez tovább hallgatva annak "mormolását", ami azt hiszem sokkal okosabb cselekedet volt számára, mint holmi újabb szekták tanainak tanulmányozása, nem is beszélve arról, hogy végkép lemondott azon szándékáról, hogy erre vonatkozóan édes nénjétől kérjen felvilágosítást.-

- bulgár -

Tudja-e ?

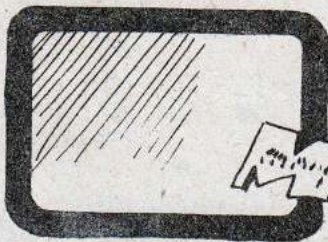
- ..., hogy az első pesti villamos mikor indult meg és milyen utvonalon járt ?
- ..., hogy a gyufát ki és mikor találta fel ?
- ..., hogy az operaházat mikor és kinek tervei szerint építették ?
- ..., hogy a dinamo elvet ki és mikor találta fel és tőle és egymástól függetlenül kik és mikor oldották meg ennek gyakorlati alkalmazását ?
- ..., hogy hol állott Pest utolsó városkapuja és mikor bontották le azt ?
- ..., hogy a főváros vízellátását biztosító Káposztásmegyeri vízmű mikor épült ?

Mint már előző számunkban is jeleztük, fenti kérdésekre vonatkozó válaszokat olvasóinktól várjuk.

A beérkezett válaszokat kiértékeljük, azt a következő számunkban közzétesszük és a legeredményesebb megfejtő részére értékes könyvjutalmat fogunk adni.

A megfejtések július hó 6.-áig a Szerkesztőbizottság felelőséhez : Szabó Istvánhoz /Szerszámüzem/ juttatandók el.

-----

17 és 14 FORINTOS

MOZIHÉNYKÖR

Hol van ez a drága mozi, csodálkozik kedves olvasóm? Hát nem kell messzi menni, mert itt van gyárunkban, a Kulturteremben.

Május 20-án az MSZBT és a TIT rendezésében ismeretterjesztő előadás volt "Népek barátsága" címen és utána levetítették a "Ha a világon mindenki ilyen volna" című filmet. A film bérleti díja 170.- Ft volt, a nézők száma pedig 10!

Május 29.-én az MSZBT és a Népfront rendezésében békegyűlés volt és utána a "Te és anyád más bajtársad" című filmet vetítették le, melynek bérleti díja ugyancsak 170.- Ft volt. A békegyűlésen elég szép számmal vettek részt gyárunk dolgozói, a filmvetítésre azonban csak 14-en mentek el.

Igy született meg a 17.- illetve a 14.- forintos belépődíj, illetve ennyibe került vállalatunknak egy személy részvétele. Nem is beszélve arról, hogy mindkét előadással kapcsolatban - a bérleti díjon felül - még egyéb költségek is merültek fel.

Az első rendezvéynél hiba volt, hogy a 1/2 5 órára hirdetett előadással és vetítéssel egyidőben 1/4 5 órakor kötelező légo oktatás volt és ugyenezen időben a színjátszó csoport is próbát tartott.

Kérjük az illetékes szerveket, hogy a különböző rendezvények időpontját egymás között előzetesen beszéljék meg.

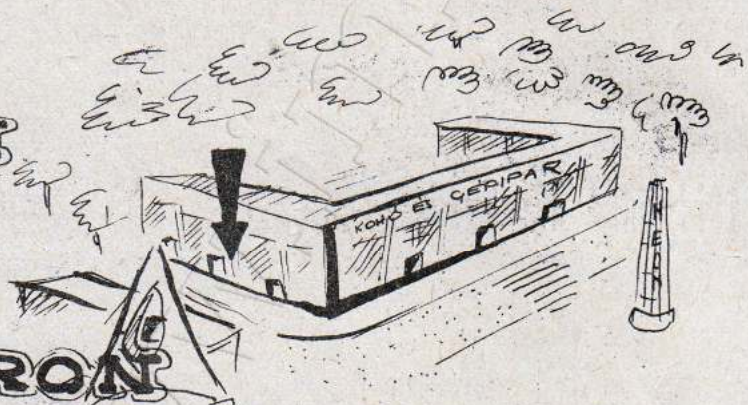
A második esetben a békegyűlésen mintegy százan vettek részt. A szünetben tartott sörözésre még aránylag szép számmal maradtak ott, a filmelőadásra azonban már csak tizennégyen jöttek el. Itt is rendezési hiba volt !

Pedig mindkét film rendkívül érdekes és nagyon tanulságos volt !

Krónikás

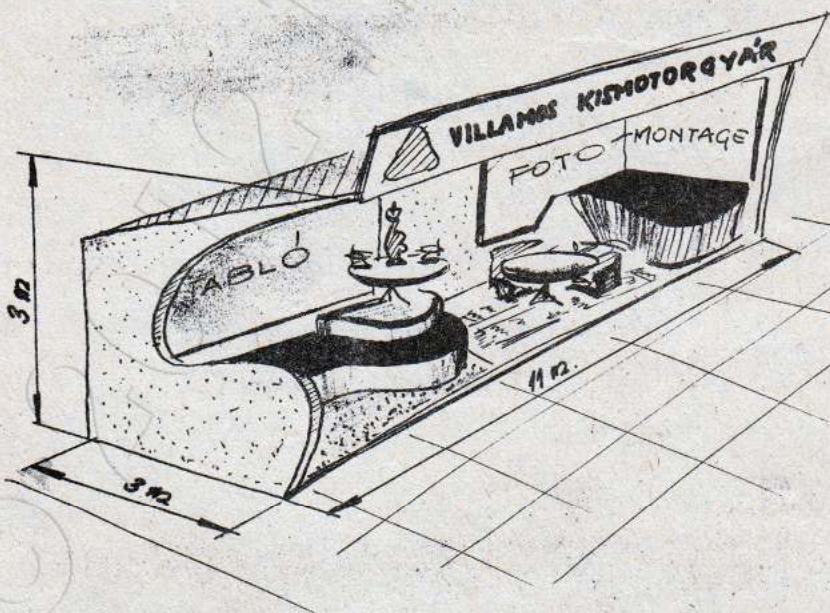

GYÁRUNK a UDAPESTI B I V PARI ÁSÁRON

Ugy kezdődött, hogy a kiállítás tervezését és kivitelezését a KGM végezteti el egy művészeti alkotó közösséggel. Az előzetes kalkulációt el is készítette a közösség, megállapítva az összes költségeket: 32.000.- Ft-ot. Ha ehhez még hozzávesszük a berendezési tárgyakat, díszítőelemeket és esetleges többletkiadásokat, kitesz az összeg 38.000.- Ft-ot. Ez az összeg a Vállalat kiállításra előirányzott 24.000.- Ft-ját tekintve horribilisanak tűnt, s így a Vállalat Vezetősége és a Vásári Szervezőbizottság elhatározta, hogy a Vállalat saját erejéből hozza létre a VKM pavilonját.

Három héttel a megnyitás előtt kezdtünk hozzá a munkálatokhoz, amelyhez elsősorban az asztalosok segítségére volt szükség. Itt meg kell állnunk egy pillanatra. Az a lelkesedés, az a hozzáállás, ahogy az asztalosok megkezdték a pavilon vázának elkészítését, igazán minden dicséretet megérdemel. Gyors munkájuk eredményeképpen a vázak hamar elkészültek, s így a külső vállalatától jött kárposztosok hozzákezdhettek a jutázáshoz és molinózáshoz. Meglepően szívesen segítettek, illetőleg szépen kivitelezett modern világítást készítettek a villanyszerelők. Most már a pavilon dekoratív része maradt hátra, amelynek kivitelezését megnehezítette az óriási háttér felülete, melyet végig ki kellett tölteni. Erre egy 4 méteres tábló és egy sarokban elhelyezett fotómontage látszott legalkalmasabbnak. Ez a tábló pár napi munka után elkészült mint egy reklámszerűen feltüntetve gyártmányaink felhasználási területeit.

JGY FESTET NAGY VONALAK-
BAN PAVILONUNK.
AZ ARÁNYLAG NAGY TERÜ-
LETET SIKERÜLT VEQÜL IS
A LEHETŐSÉGHZ KEPEST
KITÖLTENI

Az egyik leglényegesebb munka a dobogók lefestése is, a megnyitási nap előtt 2 nappal elkészült úgy, hogy az utolsó napon már csak a kinti összeszerelés, hátralévő simitások történtek meg. A kiállítás szenzációja az éppen akkor elkészülő SzK 40-es típusú új asztali szellőzőnk volt, melyet egy szellemes megoldással, egy forgóasztalon mutattunk be. E forgóasztal a kísérleti műhelyben készült. Az asztal körmozgását három egymástól 120°-ra elhelyezett szellőző végezte oly módon, hogy a levegőt fujta maga elé, s így az egész asztal ventilátorok állásával ellentétesen forogni kezdett. Meghajtásuk csuszógyűrűkön történt.

Mindent egybevéve jól sikerült ez a kiállítás, sok nézőt vonzott pavilonunk, s mindenki elismerő hangon nyilatkozott a kivitelezésről és gyártmányainkról. Minden igyekezetünk azon lesz, hogy az ideinél még szebbet, még izlősebbet produkáljunk a jövőévi Ipari Vásáron.

AKIK LEGTÖBBET TETTEK A VÁSÁR SIKERÉÉRT.

Fenti cikk írója és rajzolója - lapunk népszerű karikaturistája - C z i f e r s z k y B é l a :
őt jellemző szerénysége miatt magáról nem irt a cikkben.

Pedig talán ő volt az, aki a tervezés, a dekoráció, a tabló, a tartó figurák, stb.stb. munkájában az orosz részét vállalta.

Mi írjuk meg helyette !!!

Szerkesztőbizottság.

FELHIVJUK OLVASÓINK FIGYELMÉT !

A JULIUS 6-1 NÓGRÁDVERŐCEI EGÉSZ NAPOS KIRÁNDULÁSRA és

A BALATONLELLEI NYARALÓ TÁBOROZÁSRA !

-. - . - . - . - . - . -

A juliusi szám részére cikkeket július 8-áig veszünk át.

Kérjük dolgozóinkat, hogy cikkeiket, javaslataikat, bírálataikat ezen időpon-
tig juttassák el a szerkesztőbizottsághoz.

A lapot 6 tagból álló bizottság szerkeszti

Felelős: Szabó István.

-. - . - . - . - . - . -

Készült: Sportszakszorosító Üzemében
Budapest, V., Bajcsy-Zsilinszky-ut 36-38.
Felelős kiadó : A vállalat igazgatója.

-. - . - . - . - . - . -

Ára : 20 fillér